

... s'instal·len les gàbies
a la Plaça dels Porcs...

Clixè Guardia

COM ES FA EL MERCAT

Fer un mercat important com el de Granollers, amb la gentada immensa que es mobilitza per a assistir-hi, no és cap cosa que s'improvitzi en un moment. Demés de l'organització municipal, de direcció i vigilància, que és d'un valor força secundari, hi ha el teixit de proveïdors, revedors i compradors, que representa un vast moviment de conjunt.

El bon ciutadà quan surt de casa i vol passar pel carrer de Sant Roc, de Santa Esperança o de Santa Elisabeth, i maleeix els cistells de les marmaneres que van i vénen pel bell mig, fent-li nosa per passar i presionant-li l'estómac, o bé quan circula admirat de veure la multitud de veles de la Plaça Gran o els munts de les verdures o la barreja informe de la plaça del Bestiar, no s'imagina el que representa reunir un nombre tan gran de persones i de bèsties, de parades i de mercaderies que formen el conglomerat compacte que anomenem el Mercat.

El Mercat — així, amb majúscula — és d'una complexitat grandiosa. Ja el dimecres al vespre veureu que alguns carros o camions vénen a descarregar fruites o verdures i el seu propietari dorm al ras, atent per tal d'evitar lladronicis. Segons l'època de l'any, té més o menys importància l'aportació de productes de la terra en la vigília del nostre mercat secular. A l'hivern, sobretot, que les verdures tenen una major conservació, molta part d'elles arriben en camions o carros atapeïts de bròquils i coliflors i planters diversos, sense faltar-hi mai les cols o les escaroles.

Amb la incrementació del transport mecànic ha perdut un xic d'importància l'arribada el dia abans, de mercaderies i mercaders. Ja no es veuen els carros de gàbies buides d'aviram dels marmaners de Barcelona, que arribaven el dimecres per a proveir l'endemà. A cal Ros i a la Fonda d'Europa ja no tenen tanta feina a atipar els animals dels carros innombrables que feien nit a Granollers. Ara molts d'ells, transformats en modern camió—no per virtut de cap vareta màgica, sinó per obra i gràcia de la moderna indústria — vénen de bon matí a escampar la mercaderia i a emportar-se'n d'altra.

Però de carros també n'arriben, i a l'estiu, de bon matí, així que clareja, a la plaça d'En Boada ja n'hi ha de Mataró que omplen les voreres de tomàtecs, mongetes tendres, cebes, pastanagues, préssecs, patates i tot el que volgueu. Els mataronins són sempre els que primer comencen el mercat; tot seguit els revedors hi volten per tal d'encetar la compra i a l'hivern encara és negra nit que ja es passen enmig dels turons de verdures regatejant el